

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Csp/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117200456
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Benčová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2017:6117200456.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Benčovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, P. O. BOX 205, 810 00 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: V. R., N.. XX. XX. XXXX, C. A. C. XXXX/XX, XXX XX A. A., štátny občan SR, o zaplatenie sumy 1 787,32 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti žaloby žalobcu čo do zaplatenia sumy 33,60 Eur s prislúchajúcim ročným úrokom z omeškania zastavuje.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 698,48 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne od 20. 03. 2014 do zaplatenia, na účet č. ú.: B. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, M.: XXXXXXXX, a to všetko v mesačných splátkach vo výške po 30,- Eur s tým, že prvá splátka je splatná do 20. dňa v mesiaci, ktorý nasleduje po právoplatnosti tohto rozsudku, a každá ďalšia splátka vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca až do zaplatenia, a to pod hrozbou straty výhody splátok v prípade omeškania so zaplatením ktorejkoľvek zo splátok s tým, že omeškanie s plnením ktorejkoľvek zo splátok má za následok splatnosť celého plnenia.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamieta.

Žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 22 % od žalobcu.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca cestou právneho zástupcu sa podanou žalobou, ktorá došla dňa 11. 01. 2017 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 1 787,32 Eur spolu s úrokom s omeškania vo výške 8,25 % ročne od 20. 03. 2014 do zaplatenia, a to titulom zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi sporovými stranami tohto konania dňa 31. 07. 2012. Zároveň si žalobca uplatnil trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Žalobca pripojil k žalobe listinné dôkazy: zmluvu o poskytnutí pôžičky Quatro, podmienky k zmluve o poskytnutí pôžičky, predžalobnú upomienku, prehľad splátok a úhrad.

2. Žalovaná sa k žalobe písomne vyjadrila. V písomnom vyjadrení potvrdila, že došlo k uzavretiu predmetnej zmluvy o pôžičke, ktorú čiastočne zaplatila poštovými poukážkami 1 169,55 Eur a bankovými prevodmi 554,- Eur. Zostáva jej doplatiť sumu titulom tejto pôžičky, ktorú nemohla splácať pre nezamestnanosť. Menovaná potvrdila uvedené skutočnosti aj na pojednávaní. Zároveň vyjadrila žiadosť o úhradu dlžnej sumy v splátkach po 30,- Eur mesačne, vzhľadom na jej príjem. Na pojednávaní uviedla, že je slobodná, žije s rodičmi a so 17 ročnou dcérou v byte. Rodičia jej pomáhajú a spoločne znášajú výdavky na domácnosť. Pracuje ako montážny pracovník vo firme v A. A., kde dosahuje čistý mesačný príjem cca 500,- Eur mesačne. Spláca hypotéku po 263,- Eur mesačne.

3. Žalovaná uzavrela s právnym predchodcom žalobcu, so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „pôvodný žalobca“) dňa 31. 07. 2012 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej jej pôvodný žalobca poskytol celkovú sumu 4 678,20 Eur, ktorú sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu so zmluvným úrokom ročne v 60 mesačných splátkach po 77,97 Eur. Listom zo dňa 25. 01. 2014 (predžalobnou upomienkou) vyzval pôvodný žalobca žalovanú na úhradu celej dlžnej sumy do 06. 03. 2014 od doručenia upomienky, pretože žalovaná nesplácala dlžnú sumu v dohodnutých splátkach, a to ani napriek predchádzajúcej výzve. Žalovaná si predžalobnú upomienku prevzala proti podpisu dňa 07. 02. 2014.

4. Uznesením č. k. 15Csp/4/2017-36 zo dňa 26. 07. 2017 súd rozhodol tak, že pripustil zmenu subjektu na strane pôvodného žalobcu tak, že namiesto obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok 060 01, IČO: 35 923 130 do konania vstupuje obchodná spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154.

5. Podaním zo dňa 13. 12. 2017 žalobca oznámil, že predmetná úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. Odkázal na aktuálny právny názor vyjadrený v rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09. 11. 2016, v právnej veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. c/a Klára Bíróová. Uviedol, že žalobná pohľadávka predstavuje čo do právneho dôvodu a výšky nezaplatenú časť úveru, čomu nasvedčuje kompletná platobná história počas trvania tohto úverového vzťahu. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach čl. 6, bod 6.1., 6.2. a 6.4. VOP, počnúc prvou splátkou splatnou dňa 20. 08. 2012. Z dôvodu neplnenia platobných povinností pôvodný žalobca vyhlásil predčasnú platnosť úveru a vyzval žalovanú na jednorazové zaplatenie dlžného zostatku. Teda žalovaná pohľadávka pozostáva z dlžnej istiny 1 753,72 Eur (celková dlžná suma úveru ku dňu predčasného ukončenia úverového vzťahu vrátane nesplatených úverových splátok, ktorú sa žalovaná zaviazala zaplatiť v zmysle zmluvných podmienok úverovej zmluvy) a nákladov na vymáhanie pohľadávky v sume 33,60 Eur (účtovaných v zmysle VOP úverovej zmluvy). Zároveň žalobca oznámil, že berie žalobu späť v časti, čo do zaplatenia sumy 33,60 Eur s príslušenstvom, a to titulom nákladov na vymáhanie pohľadávky. Zároveň v tejto časti navrhol konanie zastaviť a vrátiť nespotrebovaný krátený súdny poplatok. Keďže záväzok zo strany žalovanej nebol do dnešného dňa splnený, preto po úprave petitu trval vo zvyšku na žalobe a žiadal žalovanú zaviazat' na zaplatenie sumy istiny vo výške 1 753,72 Eur, úrok z omeškania vo výške 8,25 ročne zo sumy 1 753,72 Eur od 20. 03. 2014, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti súdneho rozhodnutia.

6. Súd pojednával v prítomnosti žalovanej a v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju účasť písomne ospravedlnil. Žalovaná do zápisnice súdu v súvislosti s nárokom žalobcu okrem iného (bod 2. odôvodnenia rozsudku) požiadala o splátkový kalendár na zaplatenie dlhu po 30,- Eur mesačne, a to s poukazom na jej pomery. Súd uvádza, že dokazovanie listinami ich čítaním, čítaním ich častí alebo oznámením ich obsahu podľa § 204 CSP nevykonával, nakoľko odpisy listín, prípadne ich fotokópie (ktoré tvorili prílohu žaloby žalobcu) boli žalovanej doručené spolu so žalobou. Ide o tieto listinné dôkazy: zmluva o poskytnutí pôžičky QUATRO, Podmienky k zmluve o poskytnutí pôžičky, predžalobná upomienka, prehľad splátok a úhrad. Následne zistil tento skutkový stav:

7. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

9. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka spotrebiteľskej zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

12. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

13. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

18. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

19. Podľa § 231 CSP rozsudok ukladajúci povinnosť plniť v budúcnosti splatné dávky alebo splátky možno na základe žaloby zmeniť, ak sa podstatne zmenili pomery, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď nastala podstatná zmena pomerov.

20. Z právneho hľadiska posúdil súd uzavretú zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase jej uzatvorenia, lebo išlo o poskytnutie peňažných prostriedkov pôvodným žalobcom ako veriteľom (predmetom jeho podnikateľskej činnosti je poskytovanie úverov) žalovanému ako spotrebiteľovi - fyzickej osobe (podľa zmluvy nekonal v rámci zamestnania, povolania alebo podnikania).

21. Zo zisteného skutkového stavu okresný súd uvádza, že na základe vopred konkretizovanej zmluvy o poskytnutie pôžičky Quatra zo dňa 31. 07. 2012 právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej finančné prostriedky (pôžičku) vo výške 2500,- Eur za nasledovných podmienok: celkové náklady spotrebiteľa 2178,20 Eur, celková suma pôžičky 4678,20 Eur, výška mesačnej splátky 77,97 Eur, počet mesačných splátok 60, ročná úroková sadzba 32 %. RPMN 32 %, priemerná hodnota RPMN 21,68 %, termín konečnej splatnosti 07/2017. Táto pôžička bola poskytnutá žalovanej podľa zmluvy v hotovosti bez poistenia schopnosti splácať splátky. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná nesplácala pôžičku riadne a včas, a to formou 60 pravidelných mesačných splátok splatných ku 20. dňu v mesiaci podľa čl. 6, bod 6.1., 6.2., 6.3., 6.4. VOP, počnúc prvou splátkou splatnou dňa 20. 08. 2012. Celkovo sa žalovaná zaviazala zaplatiť sumu 4678,20 Eur, pričom do podania žaloby žalobcom na tunajší súd žalovaná uhradila na úverovej pohľadávke sumu 1801,52 Eur, čo žalobca preukazuje predloženým prehľadom splátok a úhrad. Z dôvodu neplnenia platobných povinností právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalovanú na jednorazové zaplatenie dlžného zostatku. Žalobca si neuplatnil v tomto spore zmluvnú pokutu. Na súdnu výzvu oznámil, že po čiastočnom späťvzati žaloby čo do sumy 33,60 Eur s príslušenstvom, žalovaná suma predstavuje dlžnú istinu vo výške 1753,72 Eur (t.j. celková dlžná suma úveru ku dňu predčasného ukončenia úverového vzťahu vrátane nesplatených úverových splátok, ktorú sa žalovaný zaviazal v zmysle zmluvných podmienok úverovej zmluvy zaplatiť). Zároveň si žalobca uplatnil aj zákonné úroky z omeškania vo výške 8,25 % ročne z dlžnej sumy 1753,72 Eur od 20. 03. 2014 do zaplatenia. Okrem uvedeného súd konštatuje, že

bola preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v spore oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 25. 04. 2017 zaslaným žalovanej.

22. Preskúmaním okresný súd zistil, že došlo k uzavretiu zmluvy o poskytnutie pôžičky, ktorá podľa názoru súdu neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, a to výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Vychádzajúc z čl. 6 VOP (bod 6.1., 6.2., 6.3., 6.4.) okresný súd má za to, že ak sa mal úver splatiť v splátkach podľa splátkového kalendára, tento by musel byť podľa zákona neoddeliteľnou súčasťou predmetnej zmluvy, keďže táto zmluva neobsahovala tento údaj ohľadom splátok. Obsahovala iba údaj o počte splátok a ich výšku, čo je nepostačujúce. Teda splátkový kalendár, resp. dohoda o splátkach sa nestala súčasťou zmluvy o pôžičke, táto skutočnosť má za následok s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z., že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (bod 6.1.VOP). V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie sp. zn. C 42/2015 zo dňa 09. 11. 2016 vo veci Home Credit Slovakia, a. s., v ktorom Súdny dvor Európskej únie k prejudiciálnej otázke vnútroštátneho súdu Slovenskej republiky k výkladu čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice č. 2008/48/ES zo dňa 23. 04. 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, a to na prejudiciálnu otázku, či je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala každú splátku spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, alebo či v tejto súvislosti postačuje všeobecný odkaz v zmluve umožňujúci identifikovať dátum týchto splátok, a či zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami musí spresňovať vo forme amortizačnej tabuľky, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny odpovedal, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať tak, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, a že čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) tejto smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, dokonca tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. I keď právo Európskej únie de iure neustanovuje všeobecnú záväznosť rozhodnutí súdov únie, všeobecná záväznosť súdov únie je daná zásadou zodpovednosti členského štátu za škodu, ktorú spôsobil porušením práva únie, napr. aj tým, že vydal súdne rozhodnutie, ktoré bude v zjavnom rozpore s judikatúrou súdneho dvora (Köbler C-224/01, 30. 09. 2003). V nadväznosti na uvedené okresný súd poznamenáva, že určenie počtu a termínov splátok nezodpovedá výkladu čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ Súdny dvorom Európskej únie. Žalobca ako spotrebiteľ by musel zložitým spôsobom samotným výkladom ustanovení predmetnej zmluvy a zákona sám si určiť termíny splatnosti splátok úveru. Tieto termíny majú z hľadiska dojednaní strán v zmluve o spotrebiteľskom úvere podstatný význam z dôvodu, že veriteľ je podľa zmluvy oprávneným žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy v prípade, že tento si neplní svoj dlh riadne a včas. Podľa názoru súdu podmienky tejto zmluvy neumožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy splatnosti splátok, a to s prihliadnutím na dĺžku doby od uzavretia zmluvy 31.07.2012 a dojednaný termín konečnej splatnosti 07/2017.

23. S poukazom na predchádzajúci bod odôvodnenia tohto rozsudku potom okresný súd dospel k záveru, že dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti žalobcom poskytnutého spotrebiteľského úveru nebolo, že jednotlivé splátky úveru neboli rozčlenené na čiastky, ktoré z každej splátky pripadajú na istinu, úroky a iné poplatky, ale predovšetkým zistenie, že splátky v zmluve o úvere vôbec uvedené nie sú. V tejto súvislosti súd odkazuje na bod 22. odôvodnenia tohto rozsudku. Ak potom zmluva neobsahuje podstatnú náležitosť - chýba údaj uvedený v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, považuje sa úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) citovaného osobitného zákona. Potom v konkrétnom prípade má žalobca nárok len na vrátenie poskytnutej istiny úveru (2500,- Eur) zníženej o doterajšiu úhradu žalovanej (ktorá podľa prehľadu splátok a úhrad i tvrdenia žalobcu predstavuje sumu 1801,52 Eur), teda sumu 698,48 Eur. Preto v tejto časti súd žalobe vyhovel a vo zvyšku túto zamietol (vychádzajúc z výpočtu: žalovaná suma bola 1787,32 Eur, suma priznaná súdom 698,48 Eur, avšak istina bola 2500,- Eur mínus žalovaná uhradila 1801,52 Eur je 698,48 Eur, ako suma súdom priznaná prvým výrokom tohto rozsudku). Zároveň súd priznal žalobcovi uplatnený príslušný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a §

3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. odo dňa 20. 03. 2014 až do zaplatenia (po uplynutí dodatočnej lehoty na zaplatenie celkového dlhu od doručenia predžalobnej upomienky).

24. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol prvým výrokom rozsudku tak, že konanie v časti žaloby žalobcu čo do zaplatenia sumy 33,60 Eur s prislúchajúcim ročným úrokom z omeškania zastavil, keďže žalobca do začatia prvého pojednávania netrval na zaplatení 33,60 Eur, predstavujúcich náklady na vymáhanie pohľadávky. Druhým výrokom rozsudku rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 698,48 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne od 20. 03. 2014 do zaplatenia, a to v určených mesačných splátkach až do zaplatenia. S prihliadnutím na osobné a majetkové pomery súd povolil žalovanej splácať dlh voči žalobcovi v žalobe v splátkach po 30,- Eur mesačne (§ 232 ods. 4 CSP). Tretím výrokom rozsudku rozhodol tak, že v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietá, a to z dôvodov vopred uvedených (body 22., 23. odôvodnenia tohto rozsudku).

25. O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, príp. vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V spore bol úspešnejšia žalovaná (v rozsahu 61 % - čo do nepriznania uplatnenej žalovanej sumy v celom rozsahu), menej úspešný žalobca (v rozsahu 39 % - čo do súdom priznanej sumy 698,48 Eur). Preto okresný súd priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu jej čistého úspechu v spore, t. j. 22 % od žalobcu (61 % - 39 %). Zo súdneho spisu však vyplýva, že táto nežiadala priznať žiadne trovy konania (0 Eur).

26. Po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodne o výške náhrady trov žalovanej (0 Eur) vyšší súdny úradník samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie vo vyhotovení dvojmo do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pre súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č.

233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.